

Ewa Nawrońska

Dolice, woj. szczecińskie. Stanowisko 41

Informator Archeologiczny : badania 16, 30-31

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W obrębie tego koryta wydzielono dwie warstwy osadnicze, z których niższa zawiera ceramikę o wczesnych cechach łożycyckich. W stropie górnej warstwy znaleziono brązową zausznicę gwoździowatą typu scytyjskiego.

Na przebadanym obszarze odkryto 39 obiektów koncentrujących się w najwyższej partii stanowiska, z wyjątkiem obiektów wczesnośredniowiecznych znajdujących się także na łagodnym skłonie terasy.

1/ kultura ceramiki grzebykowo-dołkowej - 3 nieckowate, w planie kolistą jamy wypełnione gliniastą, szarą ziemią, zawierające fragmenty ceramiki i rozcieracze kamienne.

2/ kultura łożycka - 20 jam owalnych i kolistych, w przekroju cylindrycznych i nieckowatych, zawierających niewielką ilość fragmentów naczyń, krzemieni oraz rozcieracze i gładziki kamienne. W jednej z jam znajdowało się naczynie wazowate ornamentowane szerokimi, ukośnymi żłobkami. Inna jama zawierała pozostałości zniszczonego kamiennego paleniska oraz fragmenty kilku naczyń.

3/ wczesne średniowiecze - 9 grobów w układzie rzędowym, oraz 7 jam znajdujących się między grobami. Część szkieletów zawierała wyposażenie ograniczone do ozdób: pierścionki taśmowate i w kształcie zamkniętych kółek, zausznice z trzema ażurowymi malinkami, kabłączki: esowaty i o powrotnym zwoju, paciorki szklane. Szkielety zorientowane głowami w kierunku zachodnim, z lekkim odchyleniem ku północy, leżały w pozycji wyprostowanej na wznak. Odbiega od tego układu grób 18, w którym zmarły został do jamy grobowej złożony twarzą do ziemi. Szkielet osobnika z grobu 17 posiadał nogi przygniecione dużym kamieniem. Jamy w przekroju nieckowate, w planie nieregularnie owalne, zawierały znikomą ilość materiału zabytkowego. Nad jedną z nich, na poziomie warstwy kulturowej znaleziono fragmenty naczynia typu "mazowieckiego". Duży fragment tego naczynia znaleziony został w grobie 17 na poziomie szkieletu.

4/ Na złożu wtórnym znaleziono pojedyncze fragmenty naczyń kultury ceramiki sznurowej oraz doborowe wióry z krzemienia czekoladowego, które wiążą się z ubiegłorocznym znaleziskiem na tym stanowisku liściaka świderskiego.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

DOLICE
woj.szczecińskie
Stanowisko 41

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrołska. Finansował WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Grobowiec neolityczny kultury pucharów lej-kowatych.

Badaniami objęto silnie zagrożony przez gospodarkę leśną tzw. grobowiec bezkomorowy. Miał on zupełnie rozmyty nasyp. Jego kształt pozwolił odtworzyć obstwę kamienną. W partii szczytowej tworzyły ją głazy o wymiarach 1,0 x 1,2 x 1,0 m znacznie malejące w miarę oddalania się od szczytu. W partii szczytowej kurhan miał szerokości ok. 6,0 m x 17 m ok. 4,0 m x 25 metrów już tylko 2,5 m. Dalej nie udało się już odtworzyć rozmiarów. Można jedynie stwierdzić z dużym prawdopodobieństwem, że pierwotna długość kurhanu wynosiła ok. 50 m. Zorientowany był w przybliżeniu E-W. Na 8 m od szczytu kurhan przedzielony był poprzeczną ścianą z dużych kamieni oddzielającą ciągnący się przez 6 m bruk o miąższości ok. 0,5 m. Zbudowano go z kamieni o średnicy ok. 0,1-0,5 m.

Pod brukiem stwierdzono dość rozległe zakłębienie warstwy calcowej. Być może w tym miejscu znajdował się pierwotnie pochówek. Wobec nie zachowania się żadnych szczątków wyświetlić to mogą jedynie badania chemiczne pobranych próbek. W nasypie i bruku znaleziono kilkanaście skorup późnej fazy kultury pucharów lejkowatych. Przy "czole" kurhanu natknięto się na jamę kultury Łużyckiej z okresu halsztackiego, w nasypie na liczne skorupy tej kultury. W tym okresie nastąpiła też silna dewastacja kurhanu neolitycznego.

GLINKI, gm. Rojewo
woj. bydgoskie
Stanowisko 7

patrz
paleolit i mezolit

GOGOLIN, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 15

Uniwersytet Mikołaja
Kopernika
Instytut Archeologii
i Etnografii w Toruniu

Badania prowadził mgr Stanisław
Kukawka. Finansował WKZ w Toruniu.
Pierwszy sezon badań. Osada lud-
ności kultury pucharów lejkowa-
tych, faza III/IV.

Stanowisko usytuowane jest na nieznacznym wynie-
sieniu wydmy w Dolinie Wisły tuż przy skraju wysoczyzny.
Osada jest silnie zniszczona przez gospodarkę leśną i rolną.
Badaniami ratowniczymi i sondażowymi objęto całą przestrzeń
osady.

Odsłonięto obszar 75 m² /13 wykopów sondażowych
różnych rozmiarów/. Poniżej warstwy ornej we wszystkich wy-
kopach zalegał cielec. Z powierzchni stanowiska oraz z wyko-
pów badawczych pochodzi około 700 fragmentów silnie rozdrob-
nionej ceramiki, 2 fragmenty przęślików glinianych oraz kil-
kanaście artefaktów krzemienych.

Biorąc pod uwagę cechy stylistyczne ceramiki, osa-